

REALIZIRAN PROGRAM KD TABOR ZA LETO 2014

V nedeljo, 9. februarja 2014 smo že četrtič vabili na branje Prešernove poezije pod dve podbreški lipi "fotografije"

Prešernove poezije tokrat nismo mogli brati pod zimsko krošnjo naše taborske lipe, čeprav je bil prostor pripravljen. Dež, veter in padajoče veje so nas preusmerile v zavetje Pirčevega doma, le par korakov stran, kjer Pirčeva dvorana postaja že prava galerija v malem. Prijazno nas je sprejela in tudi številnim obiskovalcem ponudila prostor, a le izjemoma. Upamo, da bomo drugo leto spet brali na prostem, da bo prireditev ohranila prvotni namen. Letošnje izjemne vremenske razmere, ki so velik del Slovenije pahnile v sneženo leden objem, so na žalost tudi v Dolenji vasi botrovale odpovedi, ko se je podrla Aleševa streha, ki bi jih lahko sprejela.

Ko so poslušalci in potencialni bralci prišli na Tabor, je naš Prešeren-- Jernej Jeglič, že delil suhe fige in jabolčne krljice, kot že tri leta doslej. Potem je izbral stol ob pogrjnjeni mizi s svojim kipom v glini, ki so ga krasili rdeči nageljni in Poezije v novi preobleki. Tam je pozorno poslušal uvodne besede, ki so letošnje branje uokvirile v dve prozni deli pisateljice Malenškove. Osrednje poudarke smo dali Krstu pri Savici v odnosu do knjige z naslovom Črtomir in Bogomila. Prešernov Uvod sta občuteno prebrala Alenka Fister in Milan Debeljak.

Pred tem je vsa dvorana na čelu s Tomažem Debeljakom zapela Zdravljico. Bilo je ganljivo. Tako smo se poklonili našemu poetu, ker smo prišli, da bi poslušali ali pa brali tisto kar nam je zapustil, kot veliko dediščino, ki se ji vedno na novo čudimo in se v njej prepoznavamo.

Točno na letošnji Prešernov dan smo se spominjali 165. obletnice smrti največjega slovenskega pesnika, in hkrati je minilo 95 let od rojstva najplodnejše slovenske pisateljice Mimi Malenšek, ki se je rodila natančno 70 let po pesnikovi smrti. Napisala je 33 lastnih del in jih še 22 prevedla. Vsa njena knjižna dela so nadpovprečno obsežna in čeprav natisnjena v velikanskih nakladah, še v tistem obdobju razprodana. Enako usodo sta doživeli obe deli, ki ju je napisala zaradi Prešerna in za vse nas. V prvem jo je ustvarjalno vznemiril pesnikov Krst pri Savici v drugem pa njegovo nemirno življenje. Leta 1992, ko je izšel njen roman o njem z naslovom Pesnikov nočno, se je hkrati odločila, da bo to njeno zadnje delo. Takrat je bila stara 73 let. Pisateljica pa se je z našim pesnikom ukvarjala že mnogo prej, natančno 33 let prej, saj je leta 1959 izšlo njeno delo Črtomir in Bogomila, kot odgovor na Krst pri Savici. Ni čudno, saj se s Črtomirjem še vedno ukvarjajo umetniki in znanstveniki, zgodovinarji in družboslovci, filozofi in teologi. Nesporno pa je dejstvo, da je Prešeren z njim zadel v srčiko krščanske vere in združil nezdružljivo.

Njegov Črtomir je neustrašen, na smrt pripravljen, svobodoljuben voditelj in bojevnik. Veruje v svobodo, raje gre v smrt kakor pa da bi živel v suženjstvu. Verjame, da bodo lahko Slovenci ostali na tem svetu le z neodvisnostjo in samostojnostjo naroda. Osebnostno se potem začne kazati tudi v malce drugačni luči, ko se pokaže njegova globoka, brezmejna, silna in romantična ljubezen do Bogomile, ki je zmožna premagati tudi njegovo moškost in junaštvo. Seveda ves čas močno razmišlja s svojo lastno glavo, ko se bori s tema dvema poloma. Tudi Bogomilo spoznavamo sproti, ko se iz šestnajstletne naivne deklice spreminja v zrelo in pametno dekle ob soočanju z resničnim življenjem. Ob vsem tem začuti potrebo po večni ljubezni, ki jo ponuja prav krščanstvo. Odloči se postati svečenica in se darovati Bogu za svojo ljubezen in jo potem zaužiti šele v nebesih. Močno si želi, da bi njen Črtomir sprejel krst, on pa to njeno iskreno željo vere, da bo tako deležen posmrtnega življenja, prepozna in začuti. Delimo trditev, da je Prešernov Krst pri Savici skrivnostna slovenska umetnina, je spev srca vseh src, ki je prehiteval čas.

Tako vsakič na novo spoznavamo, tako kot strokovna javnost, da je Krst pri Savici tako monumentalna pesnitev, da bo zlahka doživljala nove in nove interpretacije na vseh umetniških

področjih, od filmskega, glasbenega, likovnega do gledališkega in seveda pripovedniškega. Ne nazadnje smo droben delček enega od naštetih področij v mozaik vseh prispevali tudi mi. Slišali smo tudi pesem Matiju Čopu, saj je Prešeren svoj Krst pri Savici posvetil prav njemu, svojemu najboljšemu prijatelju.

Letošnji kulturni praznik so v Prešernovi Vrbi zaznamovali s 170-letnico Zdravljice, torej jo je Prešeren napisal 5 let pred svojo smrtjo, star 44 let. Ob tej priložnosti je izšla tudi žepna knjižnica s prevodom Zdravljice v 26 tujih jezikih. Pohodniki po poti kulturne dediščine v deželi pod Stolom so si znamenito pesem lahko sami natisnili na poseben papir. Zdravljici, katere del je tudi naša slovenska himna, smo se posvetili tudi mi z branjem prevodov. Iz slovenske- Tomaž, v italijansko- Alenka, v špansko in poljsko- Asia, v angleško in hrvaško- Luka in v nemško- Jaka.

V drugem delu našega branja smo prešli na roman Mimi Malenškove, Pesnikov nokturno, ki se začne na predvečer Prešernovega 48. rojstnega dne, ko je bil že na smrt bolan, saj je 2 meseca kasneje umrl. Uglasbeno podoknico z naslovom »Pod oknam« ali kar Luna sije kladvo bije, je napisal tri leta prej in takrat so mu jo kranjski fantje zapeli, nam pa prebral Jernej-naš Prešeren. Če smo želeli potem izbirati pesmi iz poetovega življenja, nismo mogli mimo njegove Vrbe. Spet smo jo želeli slišati v glasbeni preobleki, tako kot lani, pa nam tega ni dovolila bolezen avtorjev. Torej se nismo spopadali le z vremenom, pač pa tudi z boleznimi. Slišali pa smo jo vseeno, tokrat prvič tudi v poljskem prevodu. V nadaljevanju smo razmišljali tudi o tem, kako velik korak v svet je naredil slovenski jezik od Prešernovega časa pa vse do danes, saj se lahko posluša tudi v evropskem parlamentu med vsemi velikimi, kot je angleški, nemški, italijanski, francoski ni španski. Tomaž nam je zato prebral ilustrativni odlomek iz Pesnikovega nokturna.

Sledila je prava poslastica, saj smo prvič lahko slišali Prešernovo pesem Judovsko dekle v hebrejskem prevodu in interpretaciji Mihaela i. Focka. Naši dve najmlajši bralki Gaja in Sara sta takoj za tem brali pesem Nuna in kanarček, Milena, Milan in Luka so posegli po sonetih, Milena in Jaka sta se ukvarjala z Dohtarjem. Tudi pesmi Nezakonska mati nismo prezrli.

Ko pa smo med bralce povabili še naše poslušalce, so nas bolj kot kdajkoli doslej presenetili s svojim branjem, še več, recitiranjem na pamet. S svojo interpretacijo Povodnega moža je naravnost zablestela Romana Bolka, ki ni samo doživeto pripovedovala, ampak že skoraj igrala. Celotno Zdravljico smo slišali še enkrat -pa ne prebrano, poslušali smo tudi Prešernov prevod Parizine. Naši najmlajši nista hoteli zaostajati, saj sta spet in spet našli kako pesem zase in spet hoteli brati, čeprav sta Poezije v knjigi velikega formata komaj držali. Ja, obiskovalci so Poezije prinesli s seboj, imamo jih verjamem, v vsaki podbreški hiši. Ta večer sem videla poleg velike knjige tudi miniaturni format, pa potem najnovjše, čisto nove izdaje in preobleke, do najvrednejših stoletnic iz leta 1913, ko je bilo liste že potrebno lepiti, da se ne izgube. Potrdila se je resnica, da poezija živi v času in čas živi v poeziji.

V petek, 14. marca 2014 smo po dveh letih pripravili Zbor člano IO Kulturnega društva Tabor Podbrezje.

Sklican je bil na osnovi 20.člena Zakona o društvih(Ur.list RS št.60/95, 89/99) in 12.člena Statuta Kulturnega društva TABOR Podbrezje, ter na osnovi sklepa izvršnega odbora društva.

Zbor smo začeli s 15-minutno zamudo, nato pa je podpredsednik Milan Debeljak s pozdravnim nagovorom in prebranim pozdravnim pismom odsotne predsednice Mojce Brezovec pričel tokratni Zbor članov KD Tabor. Za delovnega predsednika je predlagal Jožeta Perneta.

Delovni predsednik je prevzel vodenje zbora. Uvodoma je pozdravil goste, predlagal dnevni red in za organe zbora predlagal:

- Zapisničar Daca Perne
- Overovatelja zapisnika Ida Jeraša in Barbara Pogačnik
- Volilno verifikacijska komisija Jernej Jeglič in Miha Fock

Tajnica Daca Perne je ob video projekciji prebrala pripravljene poročili za leti 2012 n 2013. Poudarila je, da KUD poskuša skozi vse leto z raznimi dogodki vključevati vaščane od najmlajših do najstarejših. Daljša reportažna vsebina je objavljena tudi na spletni strani „podbrezje.si“. Poročili za obe pretekli leti sta priloženi temu zapisniku.

Finančno poročilo je pripravila in prebrala blagajničarka Lidija Aljančič in je priloženo. Obe poročili je predhodno že pregledal in potrdil nadzorni odbor društva.

Nadzorni odbor sestavljajo člani: predsednica Romana Gubanc, član Mihelič Frenk in članica Pirih Katarina.

Poročilo nadzornega odbora je zaradi bolezni predsednice posredoval član Frenk Mihelič in poudaril, da so se vsi zapisi prihodkov in odhodkov ujemali in so vzorno urejeni.

Na poročila ni bilo pripomb, le pohvala za dober prikaz in res obširno delo društva.

Tone Strlič je prebral še poročilo Knjižnice Podbrezje in pohvalil Podbrežane, kot dobre bralce.

Delno smo statut spremenili že pred dvema letoma, zdaj pa popravke dodajamo zaradi zakonodajnih in oblikovnih sprememb. Dodajamo nove namene in cilje (kultura, ekologija in turizem). Postavljamo 13 članski izvršni odbor, poleg predsednika, podpredsednika, tajnika in blagajnika še 9 članov. Tako zdaj ta nov statut nadomesti tistega, ki je veljal od 18.3.2006. Spreminjamo kratico iz KUD Tabor v KD Tabor. Dodajamo novo celostno podobo, za katero je izdan priročnik. Spremembe statuta je podal Jernej Jeglič.

Delovni predsednik je dal na glasovanje vsa poročila in predlagal razrešnico dosedanjemu izvršnemu odboru društva.

Delovni predsednik je podal predlog za nov izvršni odbor in ga dal na glasovanje. Predlog je bil oblikovan na zadnjem sestanku dosedanjega izvršnega odbora.

Predlog za izvršni odbor društva				
Predsednica društva				
Dragica	Perne	daca.perne@gmail.com	041 875 118	19.9.1952
Podpredsednik				
Milan	Debeljak	debeljak.milan@siol.net	051 601 795	20.9.1958
Tajnica				
Tatjana	Jerala	tatjana.jerala@gmail.com	041 801 533	11.12.1972
Blagajnik				
Lidija	Aljančič	lidija.aljancic@gmail.com	041 426 160	26.3.1974
Člani izvršnega odbora				
Nataša	Kne Leben	kne.natasa@gmail.com	040 250 000	14.7.1972
Jernej	Jeglič	jernejjeglic@siol.net	041 644 422	1.5.1955
Jožef	Perne	jozef.perne@gmail.com	031 684 128	29.6.1951
Tone	Strlič	tone.strlic@gmail.com	041 347 519	27.12.1955
Miha	Fock	mihael.fock@exoterm.si	041 580 947	29.4. 1950
Mojca	Brezovec	mojca.brezovec@gmail.com	040 670 220	20.7.1971
Janko	Jeglič	matijovc@siol.net	041 538 583	4.2.1967
Milenka	Jekovec	milenka@jekovec.net	040 853 227	5.5.1953
Barbara	Pogačnik	franci.pretnar@gmail.com	041 386 887	13.10.1948

Častni član društva

Stane	Mihelič	anica.stane@gmail.com	5330 072	10.2.1947
-------	---------	--	----------	-----------

Predlog za nadzorni odbor društva

Romana	Gubanc	romana.gubanc@siol.com	O41 344 931	15.10.1969
Frenk	Mihelič	mihelic.breda@gmail.com	031 291 496	10.4.1959
Katarina	Pirih	lucka.pirih@siol.com	040 270 541	6.4.1961

Podpisnika (posamično) za razpolaganje s sredstvi na TRR sta Dragica Perne in Lidij Aljančič. Blagajniški maksimum znaša 1.500 EUR

Predsednica Daca Perne se je zahvalila za zaupanje in predstavila plan za leto 2014 in 2015, ki je tudi priložen. Program ostaja v standardnih okvirih. Za materinski dan bomo letos pripravili zabavno prireditev En fleten večer v Podbrezjah. Dodan je še projekt spominska soba Mimi Malenšek in projekt THETRIS- Tematska mednarodna pot cerkva, razvita s sodelovanjem lokalnih skupnosti. Izvedli bomo še fotografski tečaj in literarni večer s knjigo o Petru Žiwobskem. Za leto 2015 še ni možno izdelati podrobnega programa, vendar bo verjetno v osnovi ostal v standardnih okvirih. Vsako leto pa se dodasta vsaj dve ali več novi prireditvi ali projekta.

Župan Marko Mravlja je najprej čestital novi predsednici, nato pa pojasnil vzrok za zakasnitev obljubljenih sredstev v zvezi z gradbenimi deli Kulturnega doma v spominski sobi Mimi Malenšek. Obljubil je, da bodo sredstva sproščena takoj, ko se bo uredilo občinsko likvidnostno stanje s podpisom pogodbe za projekt GORKI (kanalizacija in vodovod). Gost iz sosednjega KTD Pod krivo jelko predsednik Ivan Meglič nam je čestitala za izveden in obsežen program v preteklih dveh letih in želel še večje, lani začeto sodelovanje z njegovim društvom. Gospod Janez Pirih, ki je zastopal predsednika PGD Podbrezje je ponudil že tako uspešno sodelovanje tudi za naprej. Vsi v našem društvu, smo prav tako kot gasilci, prostovoljci, in vsa finančna sredstva porabimo le za stvari, ki jih nujno moramo plačati. Podžupan, Albin Golba je pohvalil naše delo in opozoril na problem pravočasnega iskanja slavnostnega govornika za spominsko slovesnost ob spomeniku bistriškimi žrtvam. Po novem je za to zadolžena občina, mi prispevamo le kulturni program. G. Jožef Perne je opozoril na problem parkiranja pri vseh prireditvah na Taboru. Parkirni prostor je bil že načrtovan v zadnjem sprejetem OPN (PO4 – Podtabor – turizem). Pobuda zbora članov KD je, da se nadaljuje s postopkom sprejetja podrobnega občinskega prostorskega načrta, z odkupom zemljišča in ureditvijo parkirišča.

Prav v prijetnem vzdušju smo do 21.30 poklepetali še z našimi gosti, ki so se zadržali na pogostitvi.

V nedeljo, 23. marca 2014 se je zgodil prvi Fleten večer v Podbrezjah "fotografije"

Mlada voditeljica Nika Drinovec je v uvodu povedala, da je prireditev pripravljena za vse mamice, očije, babice, dedke, sestrice, bratce..., ker je materinski dan, ki ga te dni praznujemo, pravzaprav praznik cele družine. Prijetno presenečenje je bila premierna uprizoritev igre v 4 dejanjih: Včasih je bilo tako, danes pa čisto drugače. Scenarij za igro so napisale Klavdija in Lidija Aljančič ter Katka Korenčan. Barbara Pogačnik je zaigrala babico, ki razume mlade, svoje številne vnuke in jih ob prihodu pozdravi »Kva dogaja?« Bolj slabo pa razume njihovo neprestano gledanje v neke tablice in premikanje prstov po njih. Vnukom mimogrede pove, da so s prsti podobne gibe delali včasih pri strganju koruze s storžev. Seveda je pri njej obvezno dobro kosilo, kar vnuki cenijo. Pomagajo pri pripravi mize in se vedno veselijo kake jedi po starem babičinem receptu. Tokrat jim je babica postregla z ajdovimi žganci in mlekom iz iste sklede. Bili so slastni in zares pravi, skuhani za ta večer.

Še marsikaj smo izvedeli o obeh mladih družinah, ki so jih predstavljali Klavdija in Tilen ter Lucija in Grega s svojimi otroki, Tejo, Saro, Nino, Moniko, Andražem, Gajo. V igri so seveda vsi nosili druga imena. Drugi del prireditve je bil v znamenju MePZ iz Lipnice pod vodstvom Metke Soklič in Plesnega studia Špela, ki ga vodi že napol Podbrežanka Špela Mandelc. Ajda Šolar je s prijateljico Petro Zupan zaigrala na frajtonarici, z njo zapela še ob kitari, in pa spremljala solista Tonija Špendova iz Lipniškega zbora, ko sta v igri razveselila babico za rojstni dan. Otroci so z avtorskimi pesmicami še pripovedovali o svojih mamicah in ljubezni do njih. Prvošolčka Monika in Andraž sta prisrčno zapela in prav tako otroški zbor s Tajdo Brezovec. Tudi župan je obujal spomine na praznovanje materinskega dne iz svojega otroštva, ki pa se pri njem prepleta s praznovanjem njegovega rojstnega dne. Zato smo ga razveselili z majhnim darilcem, ki mu ga je izročila Nika. Prav tako smo ob odhodu podarili dišečo rdečo vrtnico vsaki mami, da bo praznično dišalo doma še nekaj dni. Tudi našim ustvarjalkam tega dne smo se zahvalili z lončnico, tujim nastopajočim pa s knjigami in posvetili, ki so jih bili iskreno veseli. Tudi pogostitev nastopajočim je bila izraz naše zahvale.

V petek, 11. aprila 2014 ob 19.30 uri smo organizirali revijo pevskih zborov občine Naklo 2014 "fotografije"

Po treh letih, ker se občinska revija seli, smo bili spet na vrsti v Podbrezjah. Organizirali smo dogodek, kjer se poslušajo pesmi, ki so v zvoke spremenjene besede. Izvajali so jih zbori, ki trenutno delujejo v naši občini. Vsak izmed nas sluti melodijo, zato mu je umetnik, ki mu jo odkrije, zelo, zelo blizu. Za človeka sta petje in glasba že od nekdanj hrana za dušo. Skozi tisočletja so ljudje s talenti ustvarili številne pevske in glasbene mojstrovine. Naši zbori so zato nekakšni laboratoriji petja, znotraj katerega se razvijajo tehnike in slogi. Slovenci smo tako v preteklosti veliko kamenčkov prispevali v mozaik zakladnice srednjeevropske kulture. Revija je pokazala, da to uspešno nadaljujemo še danes, saj se je predstavilo kar osem pevskih zborov. Na koncertnem listu so bili zabeleženi vsi s svojimi tremi

Zbore in poslušalce je poleg predsednice KD Tabor Dace Perne nagovoril tudi predsednik Komisije za kulturne in športne dejavnosti gospod Peter Hkavc. Prehode med posameznimi pevskimi skupinami sta izvrstno povezali Sara Kidan ki si voditeljsko kilometrino šele začenja nabirati in Klavdija Aljančič z že precej več izkušnjami.

Njuna naloga je bila najprej zbor predstaviti in potem povedati nekaj o zborovskem in ljudskem petju. Zaradi boljše akustike smo tokrat zборе namestili v dvorano, gledalce pa na oder. Prvi je bil na vrsti Otroški pevski zbor POŠ Podbrezje pod vodstvom Erike Bersenda (ki nadomešča Marka Kavčiča), ki je ob začetnih zvokih harfe zapel tri pesmi. Škoda, da jih harfa ni spremljala ves čas, so bile ugotovitve Tomaža Tozona. Nadaljeval je CMePZ Podbrezje pod vodstvom Janeza Kozjeka. S pesmimi se je poslavljajal od dveh svojih članov in v drugi z naslovom Lastovki v slovo dodal še operni glas Tadeje Kostov. ŽPZ Dupljanke so zbor presežkov, je ugotavljal Tomaž Tozon. Da je izjemno dragocena lastnost človeškega uma tudi glasbena inteligenca, potrjuje njihova zborovodkinja Katja Klančnik Jelenc. Franc Urbanec pa vodi Ljudske pevce Šestica iz Naklega, ki so nastali iz potreb Folklorne skupine. Torej njihova vloga ni le petje pač pa tudi ples ali instrumentalna glasba. MePZ Dobrava Naklo pa vodi že 20 let zborovodja Andrej Zupan. Pod umetniškim vodstvom Špele Eržen pojejo Ljudske pevke folklorne skupina Podkuca, ki so navdušile poslušalce in ocenjevalca. MPZ KUD Triglav Duplje je zbor z najdaljšim stažem, saj pojejo že od leta 1929. Zadnje leto jih vodi operni pevec in profesor Dejan Herakovič. Nastope je zaključil pred kratkim ustanovljen Kvartet Ultima pod vodstvom Andreja Zupana.

Vsakemu pevovodji smo za njegov zbor poleg šopka podelili še priznanje za sodelovanje na občinski pevski reviji 2014. Seveda na koncu ni šlo brez pogostitve in prijetnega druženja. Zborovodjem je namenjena še strokovna ocena, ki jo je tokrat oblikoval priznani Tomaž Tozon in je bila v veliki večini pohvalno naravnana.

V torek, 15. aprila 2014 smo imeli ustvarjalne velikonočne delavnice za otroke "fotografije"

Udeleženci so odšli domov z zlatim pirhom (z diamantki), papirnato kokoško in zajčkom na kuhalnici. Kar dovolj ustvarjenega v dobrih dveh urah. Brez dobre Mojčine priprave na delavnico in Dacine pomoči seveda ne bi mogli tako hitro izdelkov dokončati. A med tednom smo imeli vsi časovno stisko. Tokrat smo ustvarjali v dvorani Gasilskega doma, ki se je izkazala, kot zelo priročna.

V nedeljo, 18. maja 2014 je bil v cerkvi na Taboru koncert Gorenjskega okteta-G8 s Tomažem Debeljakom (31. maja pa so peli še za Darkove noge)

„V intimnem vzdušju Taborske cerkvice smo doživeli prelep koncertni večer. Poleg odlične publike, si bomo nastop zapomnili po več kot uspešnem debiju našega novega tenorja. Za odlično organizacijo gre zahvala tudi domačemu župniku in Kulturnemu društvu Tabor Podbrezje.“ so člani Gorenjskega okteta ali G8 zapisali na svoji FB strani in objavili spodnje fotografije.

Ker je naš Tomaž Debeljak član G8, (pred kratkim so nastali iz Kranjskega okteta, ki je že sodeloval na prireditvi Narodne v sliki in pesmi leta 2012) je skupina ponudila gostovanje. Člani okteta so pred mesecem dni že vadili v Pirčevi dvorani in bili navdušeni nad okolico, ki jo naš Tabor ponuja. Tudi takrat so zapisali tole: « Vabljeni na koncert v idiličnem okolju cerkvice sv. Benedikta in Žalostne Matere Božje na Taboru v Podbrezjah. Predstavili se bomo s pretežno sakralnim programom, obogatenim s prepevanjem Marijinih pesmi. Koncert se bo pričel po krajši šmarnični pobožnosti. Vljudno vabljeni!” In vabilo je doseglo mnoge, ki so napolnili cerkvico na Taboru. Potem so se lahko predali močnim in blagozvočnim glasovom, saj je petje tisti način glasbenega izražanja, ki je Slovencem najbolj pri srcu. Pesem je glasbena oblika, ki jo vsakdo razume, saj poleg literature in likovnega izražanja prav glasba najmočneje dviga čustveno inteligenco. Ja, pesem se ni poslušala le v cerkvi, preselila se je tudi pred Pirčev dom in ob obloženi mizi še nekajkrat zazvenela v večerni AVE.

Pevcem smo v dar poklonili naše knjige z legendo o Urški s posvetili in jih pogostili. Seveda pa so bili najbolj veseli prijaznega in zadovoljnega odziva vseh, ki so jih prišli poslušat.

Z veseljem so se potem odzvali povabilu in 31. maja pred pričetkom nogometne tekme zapeli slovensko himno! Še posebej z veseljem zato, ker se je enkratni športni dogodek nadaljeval z dobrodelno dražbo hokejskih dresov naših reprezentantov, na kateri so zbirali denar za Darkove "nove noge". Vse lepo, kar plemeniti, dviga in bogati, se je združilo ta dan v Podbrezjah. Velike zasluge za dogodek pa ima ob športnikih in Darku predvsem Jernej Jeglič.

V petek, 20. junija 2014 je bil napovedan dogodek z naslovom Josipina Turnograjska pod lipo na Taboru

Aktualno sporočilo ddr. Mire Delavec Touhami je, da je moč vsakega naroda v umetnosti besede. Ja, v umetnosti besede, ki jo je do potankosti obvladala Josipina Turnograjska, ki jo je naša gostja predstavljala, ko je brala njena tri pisma. Tri od 1066, ki sta si jih izmenjala z bodočim soprogom Lovrom Tomanom iz Kamne Gorice v obdobju treh let. Predstavila jo je tudi v svoji knjigi Moč vesti, kajti mineva 160 let od njene smrti. Josipina Urbančič Turnograjska je bila prva slovenska pisateljica, pesnica in skladateljica. V kratkem življenju je pustila za seboj izjemno sled predvsem v pismih Lovru, ki so obsegala od 15 do 55 strani in jih je cenjena gostja prebiralala 8 mesecev, vsak dan po 8 ur. Tako je edina najboljša poznavalka njenega življenja in dela, kar je dokazala z doktorskim delom. Ddr. Mira Delavec Touhami je ženska krhkega videza, ki v sebi skriva izjemno moč in pozitivno energijo, ki je nalezljiva. Prav zato so se nas njene domoljubne besede tako dotaknile, saj smo začutili njen zanos v tem, da ona svoje besede tudi zares živi. Večer so pomagali oblikovati tudi pevci, Duo Urša in Jure Kavčič z dvema izjemno lepima pesmima, Kreslinovo Vrbo in Smolarjevo Na travniku. Pet pesmi so dodali še pevci Kranjskega kvinteta, katerega član je na Frenk Mihelič. Dogodek je vodil in organiziral Jernej Jeglič. Tuareško poezijo pa je bral Tomaž Debeljak. Gostji smo se za nastop oddolžili s šopkom in našo knjigo o Taborski Urški s posvetilom, ki pa se je še kar nadaljeval ob prodaji njenih knjig, katerih izkupiček je ves namenjen pomoči Tuaregom, ki jih gostja izjemno dobro pozna. Je kot nekakšna laiška misijonarka, ki deluje samostojno. Razšli smo se izjemno zadovoljni, saj smo za nekaj ur pozabili nakopičeno negativno energijo sedanjega slovenskega trenutka. Ta večer smo sebi in domovini podarjali dobre misli, optimizem, veselje, zahvalo saj smo resno vzeli tople in ohrabrujoče besede, ki jih je podarjala gostja, ki ji veliko pomeni in s tem je počaščena, če kdaj zaigra Josipino Turnograjsko, da njena duša spregovori skozi njeno srce.

V nedeljo, 22. junija 2014 je bil v Pirčevi dvorani na Taboru umetniško literarni večer ob izidu knjižice o poznobaročnem kiparju Žiwobskem.

Izdali smo četrto knjižico v seriji »Znani Podbrežani«, ki je posvečena Petru Žiwobskem, Poljaku, ki je v drugi polovici 18. stoletja ustvaril čudovite oltarje na Gorenjskem in ga strokovna javnost uvršča v sam vrh slovenskega poznobaročnega cerkvenega kiparstva. Avtor knjižice je dr. Blaž Resman, sodelavec Umetnostnozgodovinskega inštituta Franceta Steleta ZRC SAZU. Ves slikovni del pa je prispeval Joc Peren.

Podbreška fara je bila poleg Preddvora in Križ prva, ki se je osamosvojila iz skupne kranjske fare. Razlogi so bili, kot bi danes rekli, povsem kadrovski, kranjski župniki namreč niso več zmogli opravljati dušno-pastirskega poslanstva, saj je število prebivalstva naraščalo. Kupno pismo župnikove zemlje je datiralo v leto 1497. Cesar Maksimilijan je zemljo od radovliške graščine prodal duhovniku oglejske škofije Florijanu Martincu iz Kranja. Farani so za grunt prispevali 300 goldinarjev, dodatnih 300 pa še graščina. Tako je zapisano v kanonični vizitaciji iz leta 1654. V podbreškem župnem arhivu pa so imeli kupno pismo omenjenega duhovnika Florjana, ki je 13. marca 1502, zaradi finančne stiske zemljišče prodal ključarjem cerkve sv. Jakoba in cerkve sv. Benedikta (danes cerkve Žalostne Matere Božje na Taboru). Tako smo Podbrežani pol tisočletja nazaj zemljo kupili za užitek župniku v Podbrezjah, kot je župnik Janez Zabukovec zapisal leta 1929 v Podbreškem glasu. Vse do konca 19. stoletja je podbreška fara obsegala Ljubno, Dobro polje, Otoče in Zaloše. Župnik je tako peš hodil celo uro, ko se je namenil maševat na Otoče ali Ljubno. V času ustanovitve podbreške fare se nobena vas ni imenovala Podbrezje, ozemlje v okolici cerkve sv. Jakoba se je imenovalo Podbrezje, vsaj tako pravi legenda, saj so nekdanj tu rasle breze. Šele po 2. svetovni vojni so Podbrezje tako tudi uradno dobile svoje ime.

Predstavev je bila načrtovana kot **literarno umetniški večer in slovensko – poljski dogodek**, saj so udeležbo potrdili iz poljskega veleposlaništva. Popestrena je bila z bogatim kulturnim programom, ki so ga oblikovali glasbeniki Tadeja Kostov in Tomaž Debeljak s pianistko Matejo Praprotnik Blumaver, vse skupaj je povezala Nataša Kne Leben, strokovni tekst in film pa je pripravil koordinator dogodka Joc Perne.

Ker zaradi osebnih razlogov gospe Marzene Eve Krajewske (namestnice veleposlanika) ni bilo na Tabor, nas je še isti večer poklicala in predlagala srečanje na poljskem veleposlaništvu v Ljubljani. Povabili so nas 1. julija in organizirali srečanje še s predsednikom Društva slovensko-poljskega prijateljstva Januszom Klimo. Izročili smo jima vsakemu po 5 izvodov knjižice o Petru Žiwobskem, ki sta jo sprejela z velikim spoštovanjem. Gospa Krajewska, tudi sicer velika ljubiteljica in soustvarjalka kulture je obljubila, da bodo knjižico poskušali v celoti prevesti in izdati tudi na Poljskem. Zelo pa se je razveselila naše obljube, da bo naslednji kip v našem parku pripadal prav kiparju njene domovine. Po več kot treh urah izredno prijetnega pogovora smo se razšli z obljubo, da zanesljivo to ni bilo naše zadnje srečanje.

V soboto, 26. julija 2014 je bila ob 20h spominska slovesnost ob 72. letnici spomina na bistriške žrtve.

Spominska slovesnost se običajno začne s prihodom častne čete PGD Podbrezje in Žeje in zapeto himno našega CMP zbora. Tudi letos je bilo tako, ko se je na časovnem traku poslovil še en dan in je celo prenehalo deževati, tako da se je slavnostni govornik Stane Mihelič, ki sta mu zelo blizu in pomembni slovenska beseda in zgodovina, lahko z naslednjimi besedami poklonil bistriškim žrtvam iz leta 1942. «Čprav je danes nebo prekrito z oblaki in je natrosilo dežja, je naše upanje v novem jutru, ki bo prineslo sonce v naša srca. Počivajte v miru!» Velikokrat je Stane Mihelič sprejel vlogo govornika in tudi tokrat so bila njegova sporočila podprta z zgodovinskimi dejstvi, povedana v bogati izraznosti slovenskega jezika in opremljena z opazno barvo in intonacijo glasu, ko je poskušal dojeti dejanje pred 72 leti, ko se je dan nagibal h koncu, tako kot včeraj, danes in se bo jutri. Nihče takrat ni slutil, da se bo topel, julijski večer spremenil v morišče, ožarjeno z ognjenimi zublji in da bo vroč julijski dan prinesel smrt, strašno dejanje, ki bo za dolgo časa zasekalo v spomin in srca prebivalcev te doline in bližnjih vasi. Ko so predstavniki ZB Naklo ob vznožje spomenika, na katerem so bile namesto prelepe bakrene skulpture, zastave (kajti tudi ta spomenik ni ušel tatovom na baker), se je zaslislala Balantičeva pesem v Teovi interpretaciji, nato Tiborjeva in Teova, ko sta recitirala 2 in 12 kitico Boro ve pesmi Šel je popotnik skozi atomski vek. Sledila je Župančičeva Duma in nato pesem zbora z naslovom Lastovki v slovo s solistko Tadejo. Maj in Lucija sta posredovala vedno in večno lepo Minattijevo-Nekoga moraš imeti rad. Tudi pesem S. Makarovič –Danes, je bila pomenljiva tam in takrat, ko se ji je pridružila Župančičeva Domovina. Pevski zbor je zapel še dve večno lepi in otožni pesmi Nmau čez izaro in Lipa zelenela je. V organizaciji občine Naklo, ki jo je zastopal podžupan Albin Golba, je kulturni del v celoti prevzela Milenka Jekovec in program tudi vodila. Pri tem so ji pomagali mladi recitatorji

Maj Tavčar, Lucija Bačič, Teo Kramar, Tibor Brvar. S flavto je slovesnost polepšala mlada Lucija Bačič. Ja, mladim naj bi s takimi slovesnostmi sporočili, da vsaka vojna pušča rane, ki se ne zacelijo zlahka in nobena ni vredna žrtev, ki ob tem trpijo. Posledice so vedno hude in take spominske slovesnosti naj bi bile priložnost, da se nad njimi zamislimo, gremo v globino in si srca napolnimo s sočutjem.

Ko dobrane se mračne,
k meni spo glasovi tihi
kakor tožbe tajni vzdih
src, ki v žalosti žive.

So bili uvodni stih Josipa Murina, ki jih je povedala Milenka Jekovec in s katerimi se je slovesnost začela, a v poročilu so z namenom zapisani na koncu.

V ponedeljek, 15. septembra 2014 so se začele tridnevne foto delavnice z Alešem Zdešarjem.

Foto delavnice so potekale po tri ure skupaj tri dni zaporedoma z 12 udeleženci (župnik, Franci, Jernej Tina, Erika, Nataša, Joc, Daca, Lana, Katja, Sašo, Klemen). Po uvodnem teoretičnem delu v Pirčevi dvorani smo naslednji dan prinesli lastne posnetke in jih kritično pregledali z učiteljem, nato pa odšli fotografirat po Podbrezjah. Poskušali smo na umetniški način prikazati podrti poslopje nekdanje najlepše hiše v Srednji vasi – Franckove-Pavlinove. Učili smo se fotografirati portret v naravi, ko nam je poziral Albert Laibacher. Tretji dan pa smo se lotili fotografiranje cerkve znotraj-taborske in fotografije v gibanju, nato pa še zaključili teoretični del v dvorani.

V ponedeljek 1. septembra smo z animatorji začeli priprave na 9. Taborske dneve v okviru DEKD in jih zaključili 4. oktobra z igro o Francu Pircu in kvizom o 10. Znamenitih Podbrežanih.

Dnevi evropske kulturne dediščine 2014 z naslovom »Dediščina gre v šole« so se v Sloveniji začeli v petek, 26. septembra, v Slovenski Bistrici. Pester celodnevni program dejavnosti je otrokom, mladim in odraslim, približal kulturno in naravno dediščino tudi v Škofji Loki z 21 dogodki (od 25.9. do 8.10.) in seveda v vseh ostalih slovenskih in evropskih krajih, ki so vključeni v to široko kulturno dogajanje predvsem osredotočeno na ozaveščanje otrok o pomenu vsakršne kulturne dediščine. V večjih krajih so bile v promocijo naše skupne dediščine v večji meri vključene gimnazije in osnovne šole, vrtci in knjižnice, pa razvojne agencije, rokodelski centri in turistična društva. Pri nas v Naklem pa je se je s projektom ukvarjalo izključno KD Tabor iz Podbrezj in se tako pridružilo veliki družini vključenih v evropskem merilu.

Devetič zapored smo že v maju oddali naš program za Taborske dneve, takoj ko smo izvedeli za letošnji naslov v okviru DEKD. Dediščina gre v šole, se je glasil in v knjižico za vse slovenske udeležence je bil zapisan datum in vsebina zaključnega dogodka pri nas v Podbrezjah. Vodja projekta, Jožef Perne, je napisal scenarij za dva prizora igre iz življenja Franca Pirca in vse urnike priprav skozi ves mesec z animatorji in učenci. Daca je pripravila povzetke vseh desetih znamenitih Podbrežanov, ki so jih na prvem sestanku dobili vsi animatorji: Katarina Mihelič, Klavdija Aljančič, Urh Mihelič, Teo Kramer, Tilen Brezovec, Erazem Leben, Urša Kavčič, Jaka Gubanc, Zala Gregorc, Špela Aljančič, Peter Grašič. Potem smo se ves mesec dobivali v Pirčevem domu enkrat na teden, zadnji teden pa vsak dan od ponedeljka do sobote, ko smo najprej organizirali tridnevna predavanja s projekcijami, tako da so se učenci z animatorji še podrobneje in na zanimiv način seznanili z vsebinami znamenitih Podbrežanov med katerimi sta le dve ženski, a toliko pomembnejši. Ja, poimenovali smo jih Podbrežani, čeprav so nekateri v Podbrezjah preživeli le nekaj let, od nekaterih nimamo niti slike ali fotografije. Kdo od njih se mogoče ni imel za Podbrežana, med tem, ko se je drug imel za Podbrežana vse življenje, čeprav ga je življenjska pot zanesla v svet. Kljub temu pa imajo nekaj skupnega. Vsi so ob svojem času in na svoj način zaznamovali našo vas in njeno ime ponesli v širši prostor. Spoznali smo, da jih ne poznamo dovolj in bili zato veseli tematike, ki je bila letos namenjena DNEVOM EVROPSKE KULTURNE DEDIŠČINE, ki so želeli izpostaviti pomen izobraževanja o dediščini. Zato so vse prireditve sledile temu cilju. V Podbrezjah smo se odločili za predstavitev znamenitih dveh žena in osmih mož naše zgodovine. Za vsakega od njih smo našli hišo z domačim imenom. Tule bodo zdaj naštetih po letnicah rojstva in prvi med njimi je **Peter Žiwovski (1752---?????)**, kipar in rezbar, živel pri Žagarju kjer je ustvarjal čudovite kipe in baročne oltarje za podbreško farno in gorenjske cerkve. Drugi je **Franc Pirc, (1785-1880)** duhovnik, sadjar, pesnik, misijonar, živel v Farovž – župnišču, ki ga je predelal, dozidal zakristijo ob taborski cerkvi, zasadil drevesnico pod Župniščem in po

odhodu iz Podbrezjiv v Ameriko ves čas ostal v stikih s Podbrežani. Tretji je **Peter Rojc, (1811-1894)** orglar, živel Pr' Piskač in izdelal taborske orgle in še 44 teh mogočnih inštrumentov po Kranjski in ene na Koroškem. Četrty je **Andrej Praprotnik (1827-1895)** učitelj, pesnik, narodni buditelj in organizator slovenskega šolstva, se rodil in živel v hiši sedanjega kulturnega doma in bil prvi podbreški učitelj. Peti je **Fran Črnilec, (1828-1911)** učitelj, poštar, organist, cerkovnik in homeopat, živel Pr' Koren in Podbrežanom posvetil 42 let aktivnega življenja in dela. Šesti je **Joža Tomše pl. Savskidol (1850-1937)** pod maršal- v takratni Avstro Ogrski vojski, ki se je poročil s Podbrežanko in je v Podbrezjah na Vili preživel starost, in je tu pokopan. Sedma je **Ivana Kobilca (1861-1926)**, prva slovenska akademsko izobražena slikarka, ki ima mamo Podbrežanko-Blekovo in je k nam hodila na počitnice in pri nas s podbreškimi otroki naslikala najznamenitejšo sliko POLETJE. Osmi je **Branko Jeglič(1903-1920)**, pesnik, pisatelj, prevajalec, Kosovelov prijatelj, živel Pr' Babč in je pri nas pokopan. Deveti je **Karel Mauser(1918-1977)** pisatelj in pesnik, otroštvo preživel v Matijevčevi Kajži, in je svojo mladost v Podbrezjah opisal v romanu Pomlad v Črepinjeku. Deseta je **Mimi Malenšek(1918-2012)** pisateljica, žvela Pr' Gradišarju, bila najbolj naša zadnjih 10 let življenja, pisala o Podbrezjah in je pri nas našla tudi zadnje počivališče.

Vsa ta znanja so naši tekmovalci iz vrst učencev prvih dveh triad zares dobro osvojili, kar se je pokazalo že na petkovi generalki, na uradnem kvizu v soboto, ki ga je vodil Luka Perne in mu v komisiji pomagala Stane Mihelič in Joc Perne, pa je zmagala skupina Bistrica (Nina Drinovec, Maj Tavčar in Mark Sajovic), ki je unovčila tudi svojega kvizka in potrojila točke pri enem od tridesetih vprašanj, ki so bili na voljo šestim ekipam. Tako je imela vsaka ekipa možnost odgovarjati vsaj na 5 vprašanj, če predhodniki niso znali, pa še na kakega več. Tako je skupina Dolenja vas (Sara Kidan, Juš Kramer) odgovorila še na dodatna 3 vprašanja in bila za petami zmagovalcem, saj jim ni uspelo unovčiti kvizka. Ostale skupine Srednja vas (Gaja Dobravec in Tevž Brezovec), Britof (Luka Jeraša, Gal Mihelič in Jaka Jeglič), Podtabor (Sara Kavčič, Meta Gregorc in Teja Jerala) ter Gobovci (Jan Arnež in Štefan Grašič) so se odlično borile. Zato so vsi dobili knjižne nagrade in čokolade, na koncu pa če pice. Seveda smo nagradili tudi mentorje, ki so si to zaslužili predvsem z igro v dveh dejanjih, ki je bila vzeta po resničnih dogodkih iz Pirčevega življenja-- Dobre duše-Minodee. Prvi prizor je bil iz Podbrezjiv z Zalo in Jero v glavnih vlogah, drugi pa iz Minnesote, kjer so prizor pomiritve med belci in Indijanci odlično zaigrali Tilen, Erazem, Peter in Teo. Vse pa je povezal Jaka, ki mu je v uvodu pomagal 11 letni harmonikar Luka Mlakar iz Peračice, ko je vskočil namesto našega Anžeta. Med obema glavnima dogodkoma pa smo našim trem sodelavkam Mojci Brezovec, Lidiji Aljančič in Barbari Pogačnik podelili še priznanja za minulo delo v KD z željo, da ostanejo delavne še naprej. Tako smo priklicali v zavest in spomin učencem, dijakom in študentom ter še sebi nekaj minulega, ki pa še vedno živi z našo vasjo med nami Podbrežani. Pri nas sta se rodila le Rojc in Praprotnik, mladost preživela Malenškova in Mauser, pokopanih je pet: Rojc, Črnilec, Tomše, Jeglič in Malenškova. Obeležje imajo pa le štirje, table Praprotnik, spomenik pa Pirc, Mauser in Malenškova. Torej nas čaka še kar nekaj dela, da se primerno oddolžimo vsem, ki se jim še nismo, pa bi si to zaslužili, saj so ponesli ime naše vasi v svet, nam pa podarili nekaj zelo vrednega s področja kulturne dediščine.

V nedeljo 9. novembra smo starejšim vaščanom pripravili že 15. srečanje.

Bogato obložene in okrašene mize so čakale na povablence. Pecivo so napekle pridne gospodinje, nekaj ur pred prihodom povablencev pa smo pripravili raznovrstne kanapeje. Po zahvalni sv. maši za vse dobro ob 15. uri se je namreč v Kulturnem domu nadaljevalo srečanje s kulturnim programom ob pogrnenih mizah. Spisek za nad 100 povabljenih vedno pripravi Anica Mihelič, ki spremlja naše ostarele tudi v domovih za starejše. Vabila sta osebno na domove znosila Milena Vovko in Stane Mihelič. Ker se v oktobru zaključuje mesec medgeneracijskega sodelovanja, smo se odločili, da ta model prenesemo v naš kviz o desetih znamenitih Podbrežanih tako, da bo šest mladih prišepetovalcem, ki so si znanje nabrali pred mesecem dni, pomagalo starejšim. Temu je obetalo že vabilo, saj je bilo na njem 10 portretov po zaporedju letnic rojstev naših vrlih sovaščanov. V vabilu smo obljubljali tudi glasbo in ime glasbene skupine prihranili za presenečenje. Res je Tamburaška veteranska skupina Bisernice presenetila, ko je z glasbo vstopila v dvorano in že takoj ogrela dlani. Obiskovalce v dvorani so v obeh nastopih z lahkoto pripravil do tega, da smo z njimi zapeli venček narodnih ali pomagali z ritmičnim ploskanjem in celo vriskanjem. Članica Veteranske tamburaške skupine Bisernice SLO, gospa Lidija Lavtar, je vsebinsko povežala program glasbenih gostov.

Po pozdravu in nekaj uvodnih besedah smo prepustili dogajanje našim mladim, ki so se morali še odločiti, kateremu omizju starejših bodo v pomoč. Seveda je krmilo kviza na temo znamenitih Podbrežanov prevzel Luka in mimogrede omenil, da je lepo biti Podbrežan. V soglasju s tekmovalci je določil rdeče in modro omizje, mladi pomočniki pa so si med tem že izbrali sedeže, da so bili bliže tistemu, ki je v skupini tudi odgovarjal na

zastavljena vprašanja. Tekmovalci so odgovarjali brez napak in ves čas je bil rezultat neodločen. Sodelovanje naših mladih, ki so se sami pred mesecem dni spopadli s težkimi vprašanji, se je v sodelovanju s starejšimi izkazalo za uspešno in odlično.

Nina, Maj in Mark so bili prišepetovalci našim starejšim modrega omizja. Jan, Štefan in Gal pa so pomagali rdečemu omizju ob oknih, ki so čisto pri zadnjem še upali na zmago. A modro omizje je še v časovnem roku našlo pravi odločilni odgovor in rezultat je bil neodločen, veselje pa veliko in zaslužno, kajti tako odličnega znanja res nismo pričakovali. Kasneje smo izvedeli, da sta se obe generaciji tekmovalcev pripravljali. Želeli so pokazati, da poznajo svoje rojake in so seveda ponosni nanje. Našim mladim prišepetovalcem, smo na koncu poklonili drobna darila. Vsak je dobil pletenega mucka, ki jih izdeluje Anica Perne, obdajali pa sta ga posebni slaščici. Strežbo obema omizjema so ves večer nudile prijazne Jana Aljančič, Marija Mubi Štaut, Barbara Pogačnik, Alenka Fister in Vigica Randjelovič.

Za konec je ogrelo dlani nekaj veselih skladb, med katerimi je bila tudi Golica.

V petek 28. novembra smo pripravili že tretjo prireditev z naslovom Narodne v sliki, pesmi in plesu 2014

Kreativnost in domiselnost je vedno na preizkušnji, ko obema slikarskima skupinama ponudijo nove naslove narodnih pesmi. Tako kar nekaj časa vrta po glavi ustvarjalni nemir in šele potem prelije na platno narodno pesem. Tako so letos slikarji KD Dobrava Naklo in Društva likovnikov Cerklje upodobili kar 24 narodnih pesmi. V izhodišču je mišljeno, da bo nastalo po eno platno, a kaj, ko pesem nagovori več slikarjev in tako včasih nastanejo tudi po tri slike z istim naslovom. Če je razstavnega prostora dovolj, sodelujejo vse, pri nas pa smo se odločili, da tokrat gostujoči slikarji razstavijo po eno sliko, naši pa vse. Tako smo predstavili 26 slik, naši glasbeniki in plesalci pa so izbirali med 24 naslovi. Tokrat smo vabili spet nove skupine, ki so prihajale celo iz treh občin, slikarji pa iz dveh. Tako je bilo na prireditvi prepletenih kar pet občin. Iz Preddvora so prihajale Plamenke, iz Radovljice harmonikar Luka Mlakar, iz Tržiča plesalci skupine Karavank in PS Špela, Naklega pa Planika. Ko dodamo še slikarje iz Cerkelj, nabor ustreza. Kar naporno je bilo usklajevati med toliko nastopajočimi in izbirati skladbe, ki bi jim ustrezale po najrazličnejših kriterijih. Še prej pa smo si pomagali z zloženko, ki jo je pripravil Brane Lozar iz gostujoče skupine slikarjev in smo jo lahko na prireditvi ponudili obiskovalcem, kot poseben slikarsko koncertni list. Pripraviti je bilo potrebno predstavitev vsebino za projiciranje na platno, kar je bila letošnja novost in se je je ločil Joc Perne, saj nas je lanska prireditev naučila, da moramo poiskati način, za boljšo predstavitev slik, ki smo jih že prej razobesili na steno in stojala. Posledično smo na novo oblikovali postavitev stolov v dvorani. Seveda brez dobro napisanega scenarija ne bi šlo. Ko smo pridobili predstavitevne podatke nastopajoči, je zanj je poskrbela Nataša Kne Leben, ki je dogajanje povezovala skupaj z Urošem Valantom. V organizacijo dogodka je sodila še priprava cvetja, saj smo poklonili čez 50 cvetov in nekaj darilnih knjig s posvetili.

Pogostitev je ponovno terjala kar nekaj truda in časa, saj smo jo pripravljali sami. A vrdno se je bilo potruditi, saj je bila med drugim tudi izraz zahvale nastopajočim.

Hvala slikarjem iz gostujoče skupine Cerklje, posebej pa še Branku Lozarju, ki je nesebično pomagal z gradivom vseh vrst, posebno koncertno-slikarskim listom, ki gaje sestavil že drugo leto zapored. Seveda pa prireditve ne bi bilo brez Ronkine ideje, da bi njeni slikarji risali narodno pesem. Ja, prava ideja je vedno tisto prvo, potem pa je nekdo nekoč še rekel da je potrebna tudi »odeja« in to ste nocoj spremljali. Ronkinih idej ni konca, morda bo drugo leto dodala še kakšno zvrst in se bo slišalo Narodne v sliki, pesmi, plesu, glasbi in besedi 2015. Pa, ali ni bilo že nocoj slišati vse to?

Ob koncu prireditve je vsak od vas lahko našel košček in potešil umetniškega sladokusca v sebi. Prav zato na prireditve, tokratna je bil že tretja iz teka cikla, povabimo vedno nove goste. S takim pristopom raste umetniška svoboda in narodne pesmi se nekako na novo obarvajo, zazvenijo, ubesedijo. Prireditev na tak način postane vsakič nova, drugačna v Cerkljah, drugačna v Podbrezjah in bo drugačna v Naklem. S cvetom in knjigo o Taborski Urški, ki jo je ilustrirala naša Barbara smo se zahvalili vsem petim umetniškim skupinam, brez katerih večer ne bi bil tako zvoneč in plešoč.

V soboto 29. novembra takoj po četrti gledališki vaji ob 9h, smo že ob 11h pripravili božične delavnice na temo adventnih venčkov.

Adventni venčki so nastajali iz belih trakov filca. Poimenovali smo jih celo ekološki, saj so bili iz odpadnega materiala. Mi smo ga bili veseli zelo veseli in hvaležni Romani Gubanc, ki ga je ponudila. Ustvarjalnost mentorjev in otrok pa je ponovno dobila krila. Osnovo smo izdelali iz časopisnega papirja, ki smo ga utrdili z zaščitnim gradbenim trakom. Ko pa so bili venčki že skrbno poviti v belo so se nanje začeli lepiti barvni polžki iz filca, pentljice, bleščeče kroglice, vrtnice iz gozdnega listja.....kreacije so prihajale iz večjih in manj večjih prstkov. Pomoč je bila seveda potrebna, a le pri najmlajših. Veseli venčki so odhajali domov v rokah veselih otrok. Nekateri otroci (tisti ki so vadili za igrico Snežak na božični večer) so bili ta dan na Taboru od 9h do 14h. Vmes so se, tako kot že vsako soboto odslej, okreplili s sadnim čajem, jabolki, mandarinami in pecivom.

V petek, 19. decembra ob 18.30 je bil na Taboru poseben večer, posvečen adventnim pesmim in klekljanim prtom, ki sta jih v besedi skozi večer predstavljala Ema Grašič v vlogi Taborske Urške in Bojan Pogačnik, povezovalc koncerta. Ob tej in za to priložnost pa je bila izdana tudi zgibanka o oltarnih prtih.

Cerkev Marije Sedem žalosti je dobila šest novih klekljanih prtov, v katere je vtkanih okoli 2500 ur dela s kleklji. Prte smo blagoslovili ob zvokih praznične pesmi in besede. Anica Hvasti je dala zaobljubo, ki jo je v pol leta, mnogo pred predvidenim rokom, uresničila s prijateljicami klekljaricami, ki znajo z izkušeno in potrpežljivo roko med bucikami vrteti kleklje z belo in zlato nitko, po točno začrtani poti. Skupaj so izdelale šest prtov, v katere je všitih kar 96 čipk. Prti so z umestitvijo postali del taborske cerkve.

Ema Grašič je po scenariju Nataše Kne Leben v vlogi Taborske Urške nastopila v čisto novi obleki, ki jo je izdelala poznavalka Andreja Stržinar. Po prisrčni dobrodošlici številnim obiskovalcem je v uvodu opozorila na prt izjemne umetniške vrednosti, ki je star čez osemdeset let in ga v cerkvi uporabljamo le za posebne slovesne priložnosti. Izdelala ga je Marička Beguš v tehniki rišeljce z obrobo iz klekljanih čipk. Begušova, doma v Blekovi bajti v Britofu, se je tedaj zaobljubila Taborski Mariji, da bo izdelala oltarni prt v upanju na svojo ozdravitev, kajti hudo je zbolela za jetiko. Taborska legenda se na podoben način nadaljuje z Anico Hvasti, ki je ob rojstvu hčerke dala zaobljubo, da bo izdelala gobelin, sliko ... svojo obljubo pa zdaj uresničila pri Mariji Sedem žalosti na Taboru. Še več, za klekljanje prtov so se tako zelo navdušile njene prijateljice iz skupine klekljaric, da je vseh štiriindvajset želelo prispevati svoj del. Namesto en prt izpod klekljev Anice Hvasti jih je bilo v komaj pol leta končanih kar šest: oltarni, daritveni, za ambon in mizico ter prta za stranska oltarja. Vanje je všitih 96 čipk, za vsako pa klekljarica potrebuje povprečno 25 ur. Poleg tega so posebne čipke drugačnih oblik, kot so monštranca, križi in vrtnice, zahtevale veliko več časa. Šivanje prtov je prevzela Anica Jankovec iz Žirov, ki se s klekljanjem ukvarja že od svojega sedmega leta in potrjuje, da se te večšine učiš vse življenje, kajti klekljanje ni le ustvarjanje bele čipke, klekljanje je umetnost, ki se vedno bolj širi iz Idrijskega in Žirovskega konca po vsej Sloveniji. Cerkev je tako obogatena s prti iz klekljanih idrijskih čipk, ki gredo ob bok slikam, freskam in kipom znanih in manj znanih ustvarjalcev sakralne umetnosti na Taboru. Blagoslov mojstricam teh umetnin in prtom je podelil domači župnik Janez Rihar. Klekljale so Silva Ambrož, Nada Begovič, Alenka Bogataj, Sabina Gros, Milena Hafner Jerič, Anica Hvasti, Anica Jankovec, Duša Jeršin, Zalka Jovanovič, Cvetka Kapitan, Marija Kern, Olga Kopač, Elvira Kralj, Milena Naglič, Mara Nizič, Anka Orehar, Urška Perne, Majda Sever, Marija Stare, Zvonka Trdina, Alenka Uranič, Slavi Valenčič, Lojzka Zdešar, Lana Zupanič in Francka Šubic. Vsem smo se zahvalili s pozornostjo v cvetu, novi zloženci in knjigi z imenskim posvetilom, ki govori o dani obljubi.

Tako se je legenda o taborski Urški, ki se je nekako začela pred štiridesetimi leti, na nek način zopet ponovila. Anica Hvasti, ki je dobila iskreno zahvalo za akcijo, ki je rodila tako izjemno dogajanje in zaključek, pa je bila ta dan na poseben način srečna v svojem srcu. Za občutke ve le ona, mi pa za novo obljubo, da bo v jeseni prevzela skupino za klekljanje, ki bo delovala pod okriljem našeg KD Tabor, česar se mnogi že zelo veselijo. Tako se ta izjemno lepa in prefinjena umetnost seli tudi k nam.

Koncert "Zvoki božiča" je povezoval Bojan Pogačnik z izborom misli o glasu in zvoku. Pevce MePZ Lipnica z barvitimi glasovi vodi Metka Soklič in iz njih zna izvabiti čisto pevsko intonacijo, ki smo jo uživali v devetih pemih. Pritrkovalci so nas razveselili z ritmičnimi in melodičnimi glasovi zvonov, ki jih je obogatil

Simon Eržen, ko je obudil nekaj starih kamnogoriških kolednic (Cesarja rimskega in Zbudi se Jeruzalem). Organist Jaro Ješe je iz orgel našega Petra Rojca izvalil množico orgelskih glasov in mogočnost zvoka. Zahvalili smo se mu s šopkom, tako kot vsem ustvarjalcem koncerta. Še pred tem pa se je **Jernej Jeglič**, ki je koncert tudi organiziral, z nekaj besedami iskreno zahvalil voditelju in glasbenikom, ki izjemno upravljajo s svojimi glasovi, orglami in zvonovi. Za lep zaključek so iz vseh prisotnih v obliki ljudskega petja v zastrti svetlobi izvalili najlepšo božično pesem.

Izšla je zloženska Oltarni prti, ki se po formatu in obliki zgleduje po tisti izprelet petih let, ki je govorila o taborskem križevem potu in novo poslikanih kapelicah. Za to, novo zgibanko, je fotografije prispeval Joc Perne, besedilo napisala Daca Perne, oblikoval pa Matic Šefer.

Oltarni prti so umetnine drugačne vrste kot slike in kipi. Slednjim le kdaj pa kdaj obrišemo prah, prte pa je potrebno prati, likati, škrobiti, jih natančno menjavati. Vse to znajo, so delale in zmogle naše tri gospe, ki smo se jim zahvalili s priznanjem in šopkom. Francki Strlič za 25 letno skrb za taborsko cerkev, Marici Guštin za 14 letno delo s prti v farni cerkvi, Mileni Vovko pa za sedanjo skrb za prte na Taboru, v farni cerkvi pa za šivanje bander in oltarnih zaves ter prenove notranjosti tabernaklja.

Druženje v Pirčevi dvorani ob vonju kuhanega vina in polnih mizah slanih in sladkih dobrot, ki smo jih pripravili s pomočjo podbreških gospodinj in nekaterih klekljaric, je trajalo v pozne ure. Ker so bili z nami pevci, se je tudi pelo in seveda času primerno izrekalo dobre želje. Med mnogimi se je ujela tudi tale; ker vetra ne moremo spreminjati, je potrebno prav nastaviti jadra, da ulovimo zadovoljstvo in mir v srcu, ki se začuti po dobro opravljenem delu. In ta večer se je to čutilo. Nekaj je k temu dodala tudi primerna zunanja osvetlitev na taborskem gričku, saj je predbožični čas najbolj tisti, ko morajo drobne lučke nadomeščati sonce. Ta pa takrat še posebej žari v srcih, v stiskih rok, objemih, v podarjanju. Mar ni bilo tisti večer veliko podarjenega? Ja, bilo je in bo ostalo v srcih, ko bomo ugasnili praznične luči.

V sredo, 24. decembra je bila ob 19h na Taboru uprizorjena glasbeno plesna pravljica Snežak na božični večer z večno dilemo med dobrim in slabim. Na večer najlepšega družinskega praznika je zmagalo dobro.

Ko skupina pridnih otrok naredi snežaka z vsemi potrebnimi dodatki zanj, ga nekoliko kasneje skupina porednih otrok začne zasmehovati. Najprej veseli snežak, po njihovem obisku postane žalosten, in njegova pesem prav tako. Potolažit ga želijo plešoče snežinke, toda njihov ples prekine snežna tromba, ki se spusti nad vas, ki jo hudo opustoši. Po vsem hudem, kar se jim je zgodilo, poredni otroci pridejo po tolažbo k snežaku, ki jim poskuša pomagati. Pri tem pa se začnejo ogrevati srca otrok za dobro in prepoznajo razliko med obema poloma, ki se vedno bori v človeku....Sreča otrok je popolna, ko s svojim darom za revne otroke in pogovorom o božičnih simbolih začutijo tisto pravo toplino, ki jo prinaša božični večer in ko reče eden od otrok, da je to noč, ko nebo poljubi zemljo.

Uprizoritev smo pripravljali od 15. novembra in vadili vsako soboto dopoldne pod režijskim vodstvom Domija Vrezca, ki je tekst za igrice tudi napisal. Igralske vloge so bil porazdeljene takole: snežak je bila Gaja Dobravec, troje pridnih otrok: Tina Jeglič, Sara Kavčič in Nika Drinovec, troje porednih otrok pa Sara Kidan, Nina Drinovec in Živa Rakovec. Plesale so snežinke: Pia Drinovec, Tina Jeglič in Sara Kavčič. Vloge treh prijateljev smo zaupali Maju Tavčarju, Galu Miheliču in Janu Arnežu. Tonski mojster je bil Tilen Brezovec. Izdelavo kostumov in scene, tekst v dodatku in mentorstvo sem prevzela Daca Perne. Igrica je bila res dobro obiskana, posneli smo jo in izdali CD.

V petek, 26. decembra je bil ob 9h na Taboru blagoslov konj.

Blagoslov konj pod taborsko lipo vsakič znova predrami tista najlepša čustva, ki jih ima lahko človek do teh plemenitih živali. Blagoslov, ki je namenjen tistim, ki pridejo, velja tudi za vse ostale, ki ostanejo doma.

V soboto, 27. decembra ob 9h pa so s Tabora krenile tri skupine kolednikov in se odpravile na tri konce vasi .

Z največjim veseljem se je že pred deveto uro na Taboru zbralo zadostno število otrok za formiranje treh skupin kolednikov. V pripravah za oblačenje sta sodelovali Daca in Barbara, saj je bilo potrebno popraviti skrinjice za darove, krone in zvezdice, pripraviti tekste za branje. Kolednikom smo prebrali poslanico koordinatorja Ljubljanske regije g. Slavka Kalana, župnik Janez Rihar pa jim je razdelil ustrezna potrdila in nalepke. Kolednike so na pot pospremili Alenka Fister, Katka Korenčan, Joško Skodlar, ki so bili z njimi zvečer še na pici v Piceriji Sonja na Bistrici.

Težko pričakovan sneg, ki je dodal tudi mraz jih ni preveč oviral, saj jih je grela zavest, da delajo dobro za druge, za otroke na štirih koncih sveta, ki se ne morajo šolati ali se jim godi slabo. Zbrali so mnogo darov (1.3350 €), saj se jim vsako leto že tradicionalno odpirajo vsa hišna vrata v naši vasi, kjerkoli se ustavijo.

V ponedeljek je na novo sestavljena skupina Katke Korenčan odšla še na občino Naklo na povabilo župana Marka Mravlje.

Zaključna misel

Lahko rečem, da smo pestro zaključili leto 2014 in izpeljanimi osemnajstimi dogodki segli čez občinske meje in se pridružili družini evropskih krajev (DEKD), izpeljali občinsko prireditve (pevska revija), trikrat pripravili igralske uprizoritve, kviza in predavanja. Veliko smo se ukvarjali z otroki in mladimi, zavedajoč se, da bodo kaj kmalu prav oni nosilci naše kulture in njene dediščine. Tisti, ki so se vključili, so radi prihajali na vaje in potem tudi zelo zavzeto izpeljali dogodek. Seveda nismo pozabili starejših, ki smo jih na njihovem srečanju aktivno vključili v dogajanje. Kar nekajkrat smo gostili povabljene umetniške ustvarjalce z glasbenega, plesnega in literarnega sveta. Izdali smo knjigo iz serije Znameniti Podbrežani in zloženko o taborskih oltarnih prtih. Člani izvršnega odbora smo kreativno sestankovali vsak prvi ponedeljek v mesecu, izrekli zahvale in poklanjali plakete ter šopke in pripravljali pogostitve ob zaključenih dogodkih. Z barvitimi vabili smo želeli na različne prireditve privabiti čim večje število naših vaščanov in občanov, saj se zavedamo, da je prav kulturno dogajanje tisto, ki omogoča posamezniku in skupnosti vpogled v življenje nekdanj in danes. Kultura je razodevanje stanja duhovnosti in neposrednega vključevanja v prostor. Želeli smo biti voda, ki mora teči, ne da bi izgubljala na moči, ko se prebija skozi razpoke v zemlji ali ožine sotesk. Verjeli smo, da smo voda, ki oživilja in očara, saj je skupnost brez kulture kot slika brez barv, kot orkester brez najlepšega glasbila, nebo brez zvezd, kot sonce brez toplote. Ja, s takim pristopom smo in ostajamo posebno kulturno društvo na ravni občine, saj se poleg utečenih lotevamo vedno novih in drugačnih projektov.

Zapisa predsednica KD Tabor

Daca Perne